

Mishnah Nedarim, chapter 1

משנה נדריים פרק א

(1) All [representations of vows referred to as *yadot* — handles, and] substitutes for [the formulas of] vows [i.e., instead of saying: “I vow, that this food, or, that Reuvein, be as a *korban* to me,” he represents, or substitutes another formula for the prohibition, e.g., I am **debarred** from

א כל כנוי נדריים כנדריים, וחרמים כחרמים, ושבועות כשבועות, ונזירות כנזירות. האומר לחברו, מדרני ממך, מפרשני ממך, מרחקני ממך, שאיני אוכל לך, שאיני טועם לך, אסור. מנדה אני לך, רבי עקיבא היה חוכך בזה להחמיר. כנדרי רשעים, נדר בנזיר ובקרבן ושבועה. כנדרי

this food, or from Reuvein, all such representations and substitutes, recognized as such, by this and the following Mishnah] have the validity of vows. Those [substitutes] for *haramim* [— a vow dedicating something to the Temple or priest] are like *haramim*, those for oaths are like oaths, and those for the Nazirite vow are like the Nazirite vow. If a person says to his fellow: “I am **debarred** from you by a vow [that I will eat nothing ...,” or:] “I am **separated** from you, [that I will eat nothing ...,” or:] “I am **removed** from you, that I will eat nothing of yours or that I will not taste anything of yours”; he is prohibited [from doing so, as these are considered valid representative forms, or *yadot* of vows]. If he says: “I am **banned** to you”; Rabbi Akiva was inclined to rule stringently in this case [i.e., that the vow is binding. If a person says:] “As the vows of the wicked [if I eat this bread,” and he then ate from it; the term wicked meaning here, all

רבנו עובדיה מברטנורא

א כל כנוי נדריים כנדריים. בגמרא מוקמינן דרישא דמתניתין חסורי מחסרא והכי קתני, כל ידות נדריים כנדריים, כל כנוי נדריים כנדריים. אלו הן ידות נדריים האומר לחבירו מודר אני ממך מופרש אני ממך וכו'. אלו הן כנוי נדריים קונם קונס וכו'. ידות נדריים, כמו בית יד של כלי שאוחזין אותו בו, כך ידות נדריים שבהם הנדריים נאחזים. כנוי נדריים, כמו המכנה שם לחבירו ובבא מציעא נ"ח: שאינו עיקרו של שם: מודר אני ממך. אם אמר אחד מלשונות, הללו מודר אני ממך שאיני אוכל לך ושאיני טועם לך, או מרוחק אני ממך שאיני אוכל לך ואיני טועם לך, הוא ידות נדריים ואסור לאכול ולטעום עמו. אבל אם אמר לו מודר אני ממך בלבד, אין במשמעות דבריו אלא שלא ידבר עמו. ומופרש אני ממך בלבד, משמע שלא ישא ויתן עמו. ומרוחק אני ממך בלבד, משמע שלא ישב בארבע אמותיו. ואינו אסור לאכול עמו אא"כ פירש ואמר עם כל אחד מלשונות הללו, שאיני אוכל לך ושאיני טועם לך: רבי עקיבא היה חוכך וכו'. כלומר מחכך שפתיו זו בזו ולא רצה לאסור בפירוש, אבל היה נראה מדעתו שהיה אוסר: כנדרי רשעים נדר בנזיר ובקרבן ושבועה. אם אמר הרי עלי כנדרי רשעים שנדריהם נזיר וקרבן שבועה אם אוכל כבר זו, ועבר ואכלה, חייב להיות נזיר שלשים יום ולהביא קרבן עולה וחייב מלקות כעובר על שבועת ביטוי, שהרי הזכיר בנדרו נזיר

that the wicked do], he has made a valid vow, regarding three things; **a**) a Nazirite vow, **b**) a sacrifice, **c**) violated an oath [i.e., by saying: As the vows of the wicked, he has included three things in the term **wicked**: a Nazirite vow, since the Rabbis

frowned upon anyone taking the Nazirite vows the person doing so, is considered a **wicked** person; a sacrifice, since only the **wicked** vow sacrifices, the righteous, bring **נדבות**,— non-obligatory donated freewill-offerings; and he violated an oath not to eat the bread, since only the **wicked** take oaths, the righteous refrain from taking oaths. If he says,] “As the **vows** of the righteous [the righteous don't make vows],” his words have no effect. [But if he said,] “As their **freewill-offerings**, [I am a nazir, and this is a sacrifice, if I eat this bread,” and then ate the bread] he has made a valid vow; regarding the Nazirite vow [since sometimes the righteous do take a Nazirite vow] and a sacrifice.

(2) If a person says to his fellow: “*Konam*,” “*Konah*,” or “*Konas*,” these are valid substitutes for **korban** [— sacrifice, in the standard formula, “May this be to me as a **korban** (sacrifice)”]. [If he said,] “*Herek*,” “*Herech*,” [or] “*Heref*,” these are valid substitutes for “*herem*.” [If he said:] “*Nazik*,” “*Naziah*,” [or] “*Paziah*,” these are valid substitutes for “*nezirut*” [the Nazirite vow: “Behold, I will be a Nazir” if I eat this bread. If he said:] “*Shevutah*,” “*Shekukah*,” [or] one who vows by “*mota*” [an abbreviation of *momata*, the Aramaic equivalent of *shevu'ah*-oath], these are valid substitutes for *shevu'ah*.

(3) If a person says [to his fellow]: “May it not be [as] non-sacred produce that

רבנו עובדיה מברטנורא

וקרבן ושבועה. ומה שאמר כנדרי רשעים, לפי שהרשעים הם שנודרים ונשבעים, לא הכשרים, שהכשרים יראים שלא לעבור על כל תאחר ונוזהרים שלא להוציא שבועה מפיהם ולפיכך כנדרי כשרים לא אמר כלום: **וכנדבותם נדר בניזיר ובקרבן**. אם אמר כנדבות כשרים הריני נזיר והרי זה קרבן אם אוכל כבר זו, ואכלה, חייב בניזיר ובקרבן, שהכשרים פעמים נודרים בניזיר לאפרושי מאיסור. ומתנדבים בקרבן שמביאים קרבנם לפתח העזרה ומקדישין אותה שם כדי שלא יבואו בה לידי מכשול. ונדבה היא כשיאמר הרי זו. ונדר הרי עלי. לפיכך הכשרים מתנדבים אבל אינם נודרים, כי היכי דלא ליתו לידי תקלה: **ב קונם קונם קונם הרי אלו כנויין לקרבן**. לשונות של גוים הם, ויש מהם מי שקורא לקרבן כך ויש מי שקורא כך, ובכל לשון שיאמר מאלו הוא מתפיס בקרבן: **נדר במותא**. כלומר נשבע במותא, והוא כינוי של מומתא, שהיא שבועה בלשון תרגום: **ג לחולין שאוכל לך**.

which I might eat of yours,” “May it not be kosher” [ritually fit for consumption] or “not be *dakhei*” [clean i.e., permitted], or “pure,” or [“It should be as] unclean,” [terms usually used for a sacrifice, or: “May it be] as *notar* [that which I eat of yours],” or “*pigul*,” he is forbidden [to eat anything of his fellow’s]. “As the lamb [of the daily sacrifice],” “As the Temple sheds of cattle or wood,” “As the wood [on the altar],” “As the fire-offerings [on the altar],” “As the altar,” “As the Temple,” “As [offerings which are eaten in] Yerushalayim,” [or] if a person vowed by any of the altar vessels [i.e., “May that which I eat of yours be as the altar vessels”— and thereby, forbidden]; even though, he did not mention *korban*, it is as if he vowed by *korban*. Rabbi Yehudah says: He who says “Yerushalayim” [and not “*ke-Yerushalayim*,” i.e., as Jerusalem], has said nothing.

(4) If a person says [to his fellow]: “*Korban* [that which I might eat of yours],” [or] “Burnt-offering,” [or] “Meal-offering,” [or] “Sin-offering,” [or] “Thanks-giving-offering,” [or] “Peace-offering [that which I might eat of yours],”

רבנו עובדיה מברטנורא

הלמד נקודה פתח, ומשמע לא חולין יהיה מה שאוכל לך אלא קודש: לא כשר. יהיה, אלא פסול. והיינו קדשים דשייך בהו בשרות ופסלות: לא דבי. לא מותר. כמו אייל קמצא דכן, בעז' | דף ל"ז. ואע"ג דלשון מותר ואסור שייך נמי גבי נבלה וטרפה ואנן קיי"ל שאין מתפיסין אלא בדבר הנדר והנידב, הואיל ויש במשמעות מותר גם בקדשים, הא תנן סתם נדרים להחמיר, דכיון דדעתו להתפיסו בנדר אמרין על דבר הנדר נתכין: טהור. אם אמר לא טהור מה שאוכל לך: טמא נותר פיגול. אם אמר טמא מה שאוכל לך, וכן כולם. אסור, שכל אלו דברים הנוהגים בקדשים הם: כאימרא. כשה של קרבן: כדירים. כלשכת העצים או כלשכת הטלאים: כעצים. כגורי עצים של מערכה: כאישים. כקרבנות שעל האש: כמזבח. כקרבנות שעל גבי המזבח: כהיכל. כקרבנות שבהיכל: כירושלים. כקרבנות שבירושלים. פירוש אחר. כחומות ירושלים, דקסבר שחומות ירושלים משיירי הלשכה קא אתו: באחד מכל משמשי המזבח. כגון מזלגות מזרקות ומחתות. אם אמר כמזלגות שאוכל לך, או כמזרקות שאוכל לך, וכן כולם, אף על פי שלא הזכיר קרבן, הרי זה כנודר בקרבן: רבי יהודה אומר האומר ירושלים. בלא כ"ף, לא אמר כלום. ות"ק פליג עליה. ואין הלכה כרבי יהודה: ד האומר קרבן עולה מנחה חטאת תודה ושלמים. כל הני קרבנות חובה הם ותורה

לא חלין לא אוכל לך, לא כשר, ולא דכי, טהור, וטמא, נותר, ופגול, אסור. כאמרא, כדירים, כעצים, כאשים, כמזבח, כהיכל, כירושלים, נדר באחד מכל משמשי המזבח, אף על פי שלא הזכיר קרבן, הרי זה נדר בקרבן. רבי יהודה אומר, האומר ירושלים, לא אמר כלום: ד האומר, קרבן, עולה, מנחה, חטאת, תודה, שלמים שאיני אוכל

he is forbidden [from eating anything of his fellow's]. Rabbi Yehudah permits [since he did not say: “As a sacrifice, his intention was I swear on the life of the *korban*.” If he says:] “The *korban*,” [or] “As a *korban*,” [or]

לך, אָסור. רבי יהודה מתיר. הקרבן, כְּקָרְבָן, קָרְבָן שְׂאֵכֶל לְךָ, אָסור. לְקָרְבָן לֹא אֵכֶל לְךָ, רבי מאיר אָסור. הָאומר לְחֵבְרוֹ, קוֹנֵם פִּי הַמְדַבֵּר עִמָּךְ, יְדֵי עוֹשֶׂה עִמָּךְ, רַגְלֵי מְהַלְכוֹת עִמָּךְ, אָסור:

“*Korban*, that which I might eat of yours,” he is forbidden. “For a *korban* that I might not eat of yours,” Rabbi Meir forbids [him. Rabbi Meir interprets his words as meaning, your food is as a *korban* and therefore I may not partake of it]. If a person says to his fellow: “*Konam* be my mouth speaking with you,” [or] “my hands working for you,” [or] “my feet walking with you,” he is forbidden [according to the terms of his vow, since he mentions a specific part of the body, e.g., “my mouth,” however, if he said: “*Konam* be my speech to you,” he would not be forbidden to speak to him, because actions are not tangible, and only tangible, physical items can be forbidden by vows].

רבנו עובדיה מברטנורא

נמי דמייא לחובה, דארבעה צריכין להודות, וסלקא דעתך אמינא דאין זה נודר בדבר הנדור: **ורבי יהודה מתיר**. משום דאמרן בלא כ"ף דמי לנשבע בחיי הקרבן ובחיי העולה ואין כאן לא נדר ולא שבועה. ורישא אשמועינן דפליג ת"ק עליה דר' יהודה אפילו בירושלים אם הזכירה בלא כ"ף ואמר דהוי נדר. וסיפא אשמועינן דפליג רבי יהודה עליה דת"ק אפילו בקרבן עולה ומנחה וכו' כשהזכיר בלא כ"ף דלא הוי נדר: **קרבן הקרבן כקרבן שאוכל לך אסור**. אע"ג דכל הני שמעינן להכבר, הקרבן איצטריכא ליה, דסלקא דעתך אמינא בחיי הקרבן קאמר. והא דתנן לקמן בפרק ב' הקרבן שאוכל לך מותר, התם הא קרבן קאמר, דמשמע חיי קרבן: **לקרבן לא אוכל לך רבי מאיר אסור**. דנעשה כאומר לקרבן יהא לפיכך לא אוכל לך. ואין הלכה כרבי מאיר: **קונם פי מדבר עמך**. ואע"ג דאין נדרים חלים על דבר שאין בו ממש ודבור אין בו ממש, מ"מ כשאמר קונם פי מדבר עמך אסור הפה מלדבר והפה דבר שיש בו ממש הוא. וכן יאסרו ידי למעשיהם, ורגלי להלוכך, וכל כיוצא בה: